

ZVON

ZÁŘÍ - SEPTEMBER

2024

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Sv. Mikuláš pomáhá zachraňovat nevinné - 11. září 2001
Výzdoba v řecké pravoslavné národní svatyni Sv. Mikuláše
Manhattan - blízko Ground Zero

Už na začátku mé dovolené doma v Česku, respektive na Moravě a pokud chceme být úplně přesní a hrdí na svůj původ, tak na Valašsku, jsem si koupil na vrcholu jednoho kopce v Javorníkách tričko s nápisem. Ten kopec se jmenuje Kohútka a leží na pomezí se Slovenskem. Bylo to 5. července a oslavovali jsme tam spolu se Slováky, kteří přišli z druhé strany kopce, svátek sv. Cyrila a Metoděje. Mše svatá byla pod širým nebem a bylo nás tam několik stovek. Moc se mi to líbilo. Kněz ze Slovenska měl krásné kázání a na závěr jsme zazpívali českou a slovenskou státní hymnu.

Teď zpátky k tomu tričku. Nápis na něm je „**A zas nevím, gde su!**“ (překlad pro Ne Valachy „A zase nevím, kde jsem!“) Trochu to ve mně vyvolávalo pocity, že se to týká člověka, který měl žízeň a zaháněl ji především přepálenými trnkami, nebo něčím podobným. Pak se stává, že skutečně dotyčný jedinec, nemusí vnímat věci kolem sebe v správné poloze a vidí je prostě jinak – je dezorientovaný. Trvá to pak několik hodin (popřípadě dnů), aby se člověk zase „našel“.

To je však jeden možný pohled a interpretace nápisu. Když se nad tím zamyslíme trochu hlouběji, můžeme ten nápis chápat jako něco nadčasového. Tedy otázka může znít – kolik z nás lidí ví, kde se právě nacházejí a jaký má smysl jejich život? Kolik lidí ví, jak se chovat, aby se místo, na kterém se nacházejí, stalo krásnější a lepší pro všechny. My věřící máme

velkou výhodu – pomůcku, abychom pochopili a poznali bezpečně místo, kde se právě nacházíme. Víra v Boha nám dává poznání, že to není náhoda, kde právě jsem teď, když třeba čtu tento článek, když jsem se teď zrovna probudil, když teď mám krátce před spaním. Bůh je ten, který mě tu postavil do tohoto světa a jsem pro něho velmi důležitý. Dává mně šanci udělat něco pro jeho království, být naplněn Boží přítomností a tam, KDE JSEM, přinášet Kristovo evangelium, tj. radostnou zprávu...

Promluva na 17. nedeli v mezidobí

(28. 7. 2024)

evangelium Jan 6,1-15

Kázání, které měl otec Rudolf Uher, SJ na závěr duchovních cvičení v Piešťanoch, SK.

Evanjelium dnešnej nedele rozpráva známy príbeh o rozmnožení chlebov a rýb, ktorými Ježiš utíši hlad asi päťtisíc osôb, ktoré ho prišli počúvať (porov. Jn 6, 1-15). Je zaujímavé vidieť, ako sa tento zázrak udeje: Ježiš nevytvára chlieb a ryby z ničoho, ale pracuje s tým, čo mu priniesli učeníci. Jeden z nich hovorí: „Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby. Ale čo je to pre toľkých!“ (v. 9). Je toho málo, je to nič, ale Ježišovi to stačí.

Skúsme sa teraz vcítiť do pozície toho chlapca. Učeníci ho žiadajú, aby sa podelil so všetkým, čo má na jedenie. Zdá sa to nezmyselný návrh, ba až nespravodlivý. Prečo oberať jednu osobu, a to ešte chlapca, o to, čo si doniesol z domu a na čo má právo nechať si to pre seba? Prečo brať niekomu to, čo aj tak nestačí pre nasýtenie všetkých? Ľudsky vzaté je to nelogické. Ale nie pre Boha. Práve naopak. Práve vďaka tomu malému a nezištnému, a preto i hrdinskému daru, Ježiš môže nasýtiť všetkých.

Je to pre nás veľké povzbudenie. Hovorí nám, že Pán môže urobiť veľa i s málom, ktoré mu dáme k dispozícii. Bolo by pekné každý deň sa spýtať: „Čo dnes prinášam Ježišovi?“. On môže urobiť veľa s našou modlitbou, s našimi prejavmi lásky voči ostatným, ba aj s našou biedou odovzdanou jeho milosrdenstvu. Dajme naše maličkosti Ježišovi, a on robí zázraky. Bohu sa páči takto konať: on robí veľké veci na základe malých, tých nezištných.

Všetky veľké postavy z Biblie - od Abraháma k Márii, až po toho chlapca z dnešného Evanjelia – ukazujú túto logiku maličkosti a daru. Logika dávania je veľmi odlišná od tej našej. My sa snažíme zhromažďovať a zväčšovať to, čo máme; Ježiš ale od nás žiada dávať, zmenšovať to. My máme radi, keď sa k veciam pridáva, páčia sa nám prídavky; Ježišovi sa páči odnímanie, odobrať z niečoho, aby to bol dar ostatným. My chceme pre seba znásobovať; Ježiš si cení to, keď sa o veci delíme s inými, keď sa podelíme.

Je zaujímavé, že v evanjeliových príbehoch o rozmnožení chleba sa nikdy neobjavuje sloveso „rozmnožiť“. Namiesto toho sú použité

slovesá opačného významu: „lámať“, „dávať“, „rozdávať“ (porov. v. 11; Mt 14,19; Mk 6,41; Lk 9,16). No nepoužíva sa sloveso „rozmnožovať“. Tým pravým zázrakom, hovorí Ježiš, nie je rozmnoženie, ktoré vedie k vystatovačnosti a moci, ale delenie, rozdelenie sa, ktoré zväčšuje lásku a dovoľuje Bohu uskutočňovať zázraky. Pokúsme sa viac deliť s ostatnými, skúsme ísť touto cestou, ktorú nás učí Ježiš.

Niekedy sa nám môže zdať, že sami toho máme málo („sám mám málo“). Môžeme sa cítiť, že oproti druhým máme málo financií, alebo schopností, času, šarmu, odvahy, suverenity, výrečnosti, potrebných vlastností... Pomáhať tak nie je luxus pre nás. Navyše sa nám môže niekedy zdať, že vzhľadom na obrovské zlo vo svete nie je naše „málo“ rovnako k ničomu, že nič nezmeníme.

Opak je ale pravdou. Každý z nás môže hľadať a objavovať to, čím sme od Boha vystrojení, aké schopnosti, talenty a dary sme dostali do vienka. A to potom môžeme ponúkať a odovzdávať Ježišovi do rúk s otázkou, ako môžeme byť prospešní a potrební v našom najbližšom okolí a prostredí. A potom už nezostáva, než sa s odvahou pustiť do diela, napríklad:

Pustiť v autobuse niekoho sadnúť a usmiať sa naň.

Venovať chvíľu času svojmu dieťaťu / partnerovi / rodičovi / starému rodičovi...

Načúvať chvíľu niekomu, kto to práve potrebuje.

Prehltnúť zatrpknuté, ukrivdené, či zraňujúce slovo.

Nezapojiť sa do ohovárania.

Pomôcť niekomu potrebnému drobnou pomocou / finančným príspevkom.

Plniť si svoje povinnosti v práci / v škole / doma.

Zapojiť sa do nejakej dobrovoľníckej práce.

Zapojiť sa do spoločenskej, či politickej činnosti.

A tak ďalej...

Každý máme iné vybavenie, iné poslanie, iné výzvy. A pokiaľ nič neskúsime, nezistíme, čo pre nás je a čo nie. A vtip je tiež v tom, že ak si napríklad 1 milión ľudí povie: „Ja síce nič veľké nezmôžem, ale môžem začať s niečím malým“, tak tu zrazu máme 1 milión „malíčkov“, ktoré pretvárajú spoločnosť a samozrejme aj nás samých.

Ježiš sa aj na nás obracia s pozvaním podobným tomu, aké pravdepodobne dostal aj ten chlapec z Evanjelia, ktorý nemá meno a v ktorom sa môžeme nájsť my všetci: „Odvahu, daruj to málo, čo máš, tvoje talenty, tvoje vlastníctvo, daj to k dispozícii Ježišovi a bratom a sestram. Neboj sa, nič nevyjde nazmar, pretože ak sa delíš, Boh to znásobuje. Zažeň falošnú skromnosť pocitu vlastnej nehodnosti, a dôveruj. Ver v lásku, ver v moc služby, ver v silu nezištnosti.“

Panna Mária, ktorá odpovedala „áno“ na tú neslýchanú ponuku od Boha, nech nám pomáha otvoriť si srdce na Pánove pozvania a na potreby druhých.

Moje řeka

Můj přítel Jiří slouží v Severních Čechách. Jeli jsme spolu navštívit seminář v Litoměřicích, kde jsme společně prožili 5 let života. Budova, která za mých časů (80 léta) sloužila pro ubytování více než 200 seminaristů z celých Čech a Moravy, dnes slouží k levnému ubytování návštěvníků Litoměřic. V přízemí se nachází pivovar s krásnou restaurací. V sklepním prostoru, který je částečně otevřený do přízemí, jsou umístěné krásné měděné nádoby na výrobu piva. Stojí přesně na místě, kde se nacházela tiskárna. Tam jsme legálně i nelegálně tiskli skripta, knihy a další studijní materiály pro celou fakultu. Tehdy (čtyřicet let nazpět) jsme tam tiskli skripta, abychom zahrnali žížeň po vědomostech tehdejších seminaristů. Dnes se tu vyrábí pivo, které zahání žížeň litoměřických návštěvníků. Dali jsme si tam „Štěpána“ – dobré 12stupňové pivo.

Navštívili jsme samozřejmě také katedrálu Sv. Štěpána, hrob kardinála Štěpána Trochty a prošli jsme velké litoměřické náměstí.

Cestou zpátky jsme projížděli vlakem podél krásné řeky Labe. Z Litoměřic do Ústí n/L to bylo po pravém břehu a pak od Ústí n/L do Děčína jsme jeli po levém břehu. Labe se krásně vine někdy hlubokým, někde méně hlubokým údolím. Jiří říkal, že někde za Děčínem se nachází nejhlubší kaňon ve Střední Evropě. Skály tam vystupují nad řekou Labe až 300 metrů. Ano, Labe je krásná řeka a má mnoho krásných čarovných zákoutí a míst. V hlavě mě proběhla myšlenka porovnat Labe s řekou Hudson, která ústí do moře tady v New Yorku.

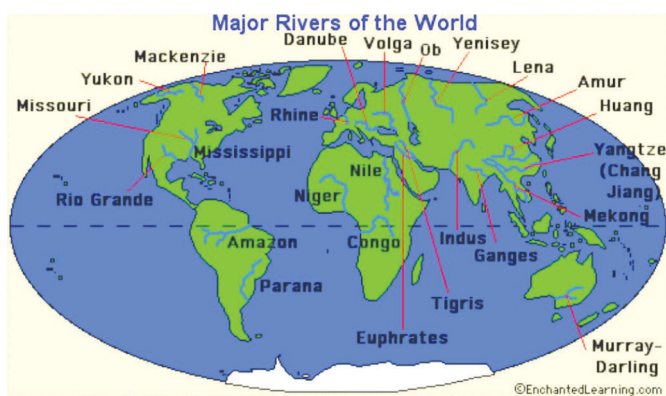

Obě řeky pramení skoro ve shodné výšce, něco málo přes 1300 m nad mořem. Labe je na délku dvakrát větší. Povodí řeky Labe je několikrát větší než povodí řeky Hudson. Pak má ale navrch řeka Hudson se svou největší hloubkou 62 metrů blízko United States Military Academy, Labe jenom 9 metrů. Největší šířka řeky Hudson je přes 5 kilometrů u Haverstrow Bay. Zatím co Labe má u Hamburku největší šířku okolo 500 metrů. A tak bychom mohli porovnávat ještě další a další parametry. Obě řeky mají však mnohé společné. Voda, která teče v obou řekách, nakonec končí v moři, i když si to někdy řeka nepřipouští a nevěří tomu. Tam se

mísí s vodou všech řek, říček, veletoků atd. Voda obou řek vždy teče dolů i přes různé překážky, přírodní, postavené lidmi, velké, malé. Ty lidské překážky (přehrady) kolikrát řeka nemá ráda, ale víme, že jsou k dobru pro okolní svět. Kdyby mohla voda mluvit, každá by mluvila o velkých – malých věcech, které prožila na své cestě k moři – oceánu... Je tomu jako u nás lidí. Každý z nás je vlastně takovou řekou. Někteří z nás mají dlouhý klikatý život, který je na začátku velmi divoký, protože pramení vysoko v horách. Někteří jenom krátký ale s mnoha přítoky po stranách života. A tak nám někdy ty různé přítoky přinesou do života kalnou vodu, někdy se stává, že ta voda je úplně kontaminována a nedá se pít, ale pravdou je, že časem se vyčistí. Někdy se nám zdá, že padáme dolů, jako ten vodopád a nevidíme, kam vlastně padáme. Častokrát je život tak divoký a narážíme na skály a voda nás nese úzkým korytem. U některých je voda velice hluboká, u některých je to jenom mělčina. Na některých z nás plují velmi důležité lodě s nákladem určeným na druhý konec světa. Většina lidí, když se blíží závěr života, jako by plula po téměř nehybném toku pomalu dolů. Nakonec se ale všichni setkáme v oceáně Boží přítomnosti, tam se to všechno sleje a tam

se setkáme s našim Bohem. Milí přátelé, ať už jste ve svém životě v jakémkoliv místě toku, přeji vám všem šťastné „dotečení“ do místa, kde nás čeká Stvořitel...

BLAHOPŘEJEME

Jménem krajské rodiny v Astorii přeji **Dance Brabec** k jejím kulatým narozeninám, které oslaví 19. září 2024, vše nejlepší, hodně zdraví a Boží požehnání do dalších let. Rádi všichni vzpomínáme především na naše zábavy, kde se Danko se svým manželem Tomášem aktivně zapojovala do pomoci, ať už vařením, obsluhou atd. Bůh ať je s celou vaší rodinou. *Fr. Antonín*

Jaký vzor nabízíme mladým lidem dnes? Rytíře nebo švindlíře?

Svatý Václav je postavou, která provází České dějiny více než tisíc let, což je dlouhá doba. Ve světle legend je Václav představován jako vzdělaný vladař, dobře vychovaný babičkou Ludmilou a kněžími, úspěšně vládnoucí a přitom zbožný, vedoucí život spíš mnišský než světský. Jak se ale na něj dívat dnes, v souvislostech dnešní doby? Zkusme přijmout výzvy, které nám i přes prostor tisíce let dává.

Václav byl zakotven v křesťanské víře,
což mu ale nepřinášelo okamžitý prospěch

Na čem tento muž v životě stavěl? Rozhodně se nevyhnul své životní vladařské roli. Ale tím jeho život nevrcholil a neskončil. Jeho zakotvení bylo v křesťanské víře, která ztvárňovala jeho život. A to nebylo v jeho okolí obvyklé. Bylo to možná stejně nesamozřejmě, jako je tomu u nás dnes. A Václav, i ti, kdo ho vychovávali, zejména jeho babička Ludmila, tuto odlišnost od okolí pěstovali a nesli, i když jim život nakonec neusnadnila. Jinak řečeno: Václav se nezabýval jen tím, čím se zabývali ostatní a nestavěl jen na tom, co přineslo okamžitý prospěch.

Václav stál
u základů Evropy

Další otázka se týká širších souvislostí. Kníže Václav byl spolubudovatelem, základů křesťanské Evropy. Té Evropy, ve které se – přes mnoho krutostí – vypěstovala úcta k životu, chápání života jako

součástí dějin, péče o potřebné a bezmocné, nádherné plody výtvarného, slovesného i hudebního umění, rozvinutá filozofie a nakonec i rozvinuté přírodní vědy.

**Jaký vzor nabízíme mladým lidem dnes?
Rytíře nebo švindlíře?**

A co my dnes, jakou civilizaci, jakou Evropu dnes společně vytváříme? Jakou roli hraje v našem snažení péče o věci trvalé, jakou péče o to, co dnes koupíme, pozítří zahodíme? Jakou roli v této civilizaci hraje moudrost, kterou nelze zaměnit ani za vychytralost, ani za peníze? Spoluvytváříme civilizaci, ve které má čestnost důležitou roli? Jaký vzor nabízíme mladým lidem? Rytíře nebo vychytralého švindlíře?

převzato z www.vira.cz Zpracováno podle
[přednášky Aleše Opatrného:](#)
["Vliv svatováclavské tradice na náboženský život v Čechách"](#)

**VINOBRANI
WINE FESTIVAL**

**September 21st & 22nd
Doors Open at 12**

**Live Music
Czech and Slovak Specials
"Burecak" Young Wine
Moravian Wine Tastings**

29-19 24TH AVE, ASTORIA NY 11102
T. 718.274.4925 | BOHEMIANHALL.COM

FOLLOW US

Bohemian Hall and Beer Garden v Astorii

Vás srdečně zve na
tradiční Vinobraní.

21. a 22. září
můžete ochutnat
moravská vína,
burčák, tradiční
česká a slovenská
jídla. K tanci bude
hrát živá hudba

Všichni jsou srdečně
zváni...

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

2. srpna - XIII. mezinárodní ministrantské pouti do Říma, kterou pořádala Německá biskupská konference od 29. července do 2. srpna 2024, se účastnilo 70 tisíc ministrantů z celého světa.

5. srpna - Nikaragujské úřady zatkly rektora kněžského semináře v Matagalpě a zároveň faráře kostela Santa María de Guadalupe. P. Jarvin Tórriz je ve vězení od 5. srpna, jak uvádějí organizace a aktivisté za lidská práva, kteří rovněž informovali o zadržení laické spolupracovnice Leslie Rayo Balmaceda z farnosti v Sébaco.

10. srpna - tradiční Svatovavřínecké pouti na Sněžku se zúčastnily stovky lidí z obou stran hranice. Součástí byla mše pod širým nebem na vrcholu Sněžky. Hlavním celebrantem polední bohoslužby u kaple svatého Vavřínce byl pražský arcibiskup Jan Graubner, předseda ČBK. Zúčastnili se také biskupové z Polska a Německa, řekl ČTK arcibiskupský ceremoniář Vojtěch Mátl. Po vrcholu Sněžky prochází česko-polská hranice. Svatý Vavřínek je patronem Krkonoš.

18. srpna - v neděli 18. srpna byli blahoslaveni čtyři mučedníci z Demokratické republiky Kongo. Mučednická smrt čtyř kněží v Demokratické republice Kongo „byla završením života stráveného pro Pána a pro bratry“, řekl papež František na závěr nedělní modlitby Anděl Páně. Xaverijští misionáři otec Luigi Carrara a bratr Vittorio Faccin byli umučeni 28. listopadu 1964 v Barace bojovníky, kteří se účastnili povstání v Kwilu. Později téhož dne se povstalci přesunuli do města Fizi, kde zabili otce Giovanniho, spolubratra xaverského misionáře, a abbého Alberta Jouberta, francouzského kněze narozeného v Kongu.

19. srpna - latinský jeruzalémský patriarcha, kardinál Pierbattista Pizzaballa, v rozhovoru pro Vatikánská média vyjádřil naději, že se podaří dosáhnout dohody, která ukončí tuto fázi války v Gaze, a zároveň upozornil, že stále přetrvává mnoho problémů.

25. srpna - loď Mare Jonio zachránila 182 migrantů ve Středozemním moři humanitární pátrací a záchranná mise organizovaná společně s Italskou biskupskou konferencí se podílela na záchraně 182 migrantů. Od večera v sobotu 24. srpna do rána v neděli 25. srpna se humanitární loď Mare Jonio podílela na záchraně 182 migrantů, kteří se pokoušeli o nebezpečnou plavbu přes Středozemní moře.

25. srpna - na církve se nemá sahat. Kdo se chce modlit, ať se modlí - František v pozdravu po modlitbě Anděl Páně vyjadřuje své obavy vyplývající z rozhodnutí Kyjeva zakázat pravoslavnou církev spojenou s Moskevským patriarchátem. Jeho výzva: „Ať žádná křesťanská církev nemá být přímo či nepřímo zrušena“.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V ZÁŘÍ 2024

datum	úmysl	dárce
1.9.	Za rodiče Klusáčkovy a bratra Josefa	B. a J. Kowalyk
8.9.	Za Josepha Škrkoňa	Marcela a syn Jovy Škrkoň
11.9.	Za Mimi a Járu Kohouta	dcery, Alena, Zuzana a Daniela
15.9.	Za zomrelého Ing. Miroslava Kašpara	Elen Samek
17.9.	Za zomrelého Karola Krupku	rodina Krupkova
18.9.	Za zomrelých Tibora a Miladu Havlíkových	rodina Krupkova
20.9.	Za zemřelého manžela Jirku Smrčku	Božena a Petr Smrčka
22.9.	Za zemřelého Martina Krále	Libuše Král
24.9.	Za celou rodinu Kowalykovu	B. a J. Kowalyk
26.9.	Za rodiče Františka a Libuši Širokých	Libuše Král
27.9.	Za Olgu Markovu	B. a J. Kowalyk
29.9.	Za Gabrielu Žídkovu	rodina Burdova
30.9.	Za zemřelou Zuzanu Hovorkovu	Libuše Král

BLAHOPŘEJEME

v září oslaví narozeniny: Ludmila Sedláčková 2. září, Tomáš Brabec 7. září, Julia L. Brabec 10. září, **Daniela Brabec 19. září**, Václav Jelínek 20. září, Jan Tomeček, 21. září, Msgr. Václav Malý, biskup 21. září, Michal Krška 22. září, Vlasta Krupková 24. září, Marie Jelínek sr. 26. září, Nikolas Pope 26. září, Václav Jelínek jr. 28. září.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Bohdan a Jiřina Kowalyk, Jiřina a Frank Vasek, Helena Kočica, Elen Samek, Paul Kopecky, Helena Otypka, Greta Bunža, Andrej Petrenko a Tonia Lensky.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v **10.30 am** v dolním kostele **Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY** příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
 E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
 Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 am u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <https://castrivercatholics.org>

Jednota a rozdělení křesťanů...

Několik málo hodin před svou smrtí Ježíš ve své velebné modlitbě prosí za jednotu těch, kteří uvěří v Jeho jméno (viz. dole). Aby ti, kteří budou šířit jeho učení, to dělali v jednotě a harmonii. V dnešním světě vidíme a cítíme, že tomu tak není. Je to velká škoda a umenšuje to naši věrohodnost. Abychom měli aspoň základní znalosti, kdy a kde došlo k rozdělení následovníků Ježíše Krista, v příštích číslech se budeme zabývat velmi stručně „dějinami rozdělení“ a v několika případech „znovusjednocení“ křesťanů. V tomto čísle se můžeme podívat na jednoduchý graf – rozdělení církve. Popis je anglicky, ale věřím, že to nebude na obtíž tomu porozumět.

Jan 17, 20-23

Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne.

Major branches within Christianity

